

ה"ת 34532/09 - משטרת ימ"ר חוף נגד אסמאמה ענבראתוי, עאישה ענבראתוי, אח'לאס ג'באל, סח'ר ערפאת חמדאן

בית משפט השלום בחיפה

ה"ת 34532-09-20 ענבראתוי וآח' נ' משטרת ימ"ר חוף
תיק חיצוני:

בפני כבוד השופטת מרים פיקוס בוגדןוב
מבקשת משטרת ימ"ר חוף
נגד
משיבים
1. אסמאמה ענבראתוי
2. עאישה ענבראתוי
3. אח'לאס ג'באל
4. סח'ר ערפאת חמדאן

החלטה

לפני בקשה ראשונה להארכת תפוסים למשך 180 יום נוספים לפי סעיפים 34,35 לחוק סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט - 1969, בצוירוף סעיפים 21,26 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס - 2000 (להלן: "חוק איסור הלבנת הון").

הרקע לבקשת

בתאריך 26.7.20 בוצע חיפוש בביתה של המשיב 1 על פי צו חיפוש, שהוצא על ידי כב' השופטת ג'ני טנום, לפיו הותר למשטרה ל取pos "כל חפץ או ראייה המוחזקים בניגוד לחוק במקום: אמל"ח".

במהלך החיפוש לא אותרו אמצעי לחימה בבית המשיב 1, אך בנסיבות השיכת לו נמצא סכום כסף גדול בזמןן בסך 1,912,340 ₪, 133 מטבעות זהב ו- 84 אונקיות זהב. בנוסף, בחדר שינה נמצא סכום כסף בזמןן בסך 85,845 ₪.

למחמת היום, בתאריך 27.7.20 פנתה המבקשת לבית משפט השלום בחיפה וביקשה להתריר לה להחזיק את הכספי והזהב שנתפסו במהלך החיפוש וזאת בחשד לביצוע עבירות מס והלבנת הון.

בתאריך 14.9.20 הגיעו המשיבים בקשה להחזרת התפוסים והבקשה הוועברה לתגובה המבקשת.

לאחר שהתקיימים דיון בבקשת קבעתי בהחלטתי מיום 15.11.20 כי קיימים סביר להניח כי הכספי והזהב שנתפסו מקורם בעבירות מס, וכי קיימים סביר להניח כי בוצעו עבירות לפי חוק הלבנת הון. על כן, קבעתי כי קיימים פוטנציאלי לחילוץ הרכוש שנתפס במידה והמשיב 1 יורשע בסוף ההליך, וכי שחרור התפוסים תעמיד את אפשרות החילוץ בסוף

ההילך בספק רב, בשים לב לעובדה כי מדובר בסכף מזומנים זהב.

עוד יזכיר כי המשפטים 4 ו- 3 טענו לזכות ברכוש שנטפס, אך טענותם נדחתה.

בהחלטתי מיום 15.11.20 דחיתי את הבקשה להחזיר התפוסים למעט סכום של 85,845 ₪ שנטפס בחדר השינה.

עתה מונחת בפנוי בקשה להמשך החזקת התפוסים למשך 180 ימים נוספים. המשפט בבקשתו הוא משיב מס' 1 כאשר המשפטים 4-2 הם טוענים לזכות ברכוש.

יום לפני הדיון בבקשתו הגישה המשיבה 3 הודעה, לה צירפה מסמכים שונים, וביקשה להסתמך על המסמכים כדי להוכיח כי חלק מהנכסים שנטפסו בסכפת ואונקיות הזהב שייכים לה.

המבקשת התנגדה להגשת המסמכים היהות ולא צורף להם תצהיר של משיבה 3. עוד טוען כי מדובר במסמכים שאינם מוכרים לבקשתו, וכי ברצונה לבצע פעולות חקירה בשל אותם מסמכים.

טענות הצדדים

המבקשת עטרה להארכת החזקת התפוסים למשך 180 ימים נוספים. המבקשת טענה כי בית המשפט כבר קבע, בהחלטה מיום 15.11.20, כי **קיימת תשתיית ראייתית המצדיקה המשך החזקת התפוסים**.

עוד טוען כי התיק הועבר לעיון הפרקליטות, לאחר שהמבקשת ביצעה פעולות חקירה.

ב"כ המשפטים אישר את טענת ב"כ המשפטים, כי המשפט 1 לא קיבל מכתב ידוע מהפרקליטות, אך טוען כי מבדיקה שערך עם הפרקליט המטפל מכתב ידוע לא נשלח עקב שגגה, שנבעה מצמצום כוח אדם בפרקליטות בעקבות המגפה.

בנוסף טוען, כי נוכח העובדה כי המשפטה 3 צירפה מסמכים חדשים מהם היא מבקשת ללמידה על זכותה בחילוק מהרכוש התפוס, דרוש לבקשת זמן כדי לבחון את אמינותם של המסמכים, תוכנם ואת השלכותיהם על התיק.

במועד הדיון הוצג לעיוני דז"ח סודי המפרט את פעולות החקירה שבוצעו עד כה וחומר חקירה גולמי.

בנוסף, הודיע ב"כ המבקשת, כי התיק הועבר גם לבדיקה של פקיעת השומה, אשר הוציא דרישת לפי סעיף 194 לפיקודת מס הכנסה, אך טרם הוצאה צו.

לפיכך, טענה המבקשת כי יש להיעתר לבקשת ולהורות על המשך החזקת התפוסים למשך 180 ימים נוספים.

ב"כ המשפטים התנגד לבקשתו וביקש לשחרר את כל הרכסים שנטפסו באופן מיידי. לטענתו, הבקשה הוגשה במסגרת התיק דין ולא במסגרת התיק שבו ניתן הכו שמאפשר להחזיק בתפוסים.

עוד טוען, כי הגם שהמבקשת ביצעה פעולות חקירה שונות, המצדיק לראייתו לא התעבה והדבר מצדיק את שחרור הרכס.

באשר להיקף העבירה לו טענתה המבקשת נטען כי הוא אינו מבוסס, וכי למעשה הוצגו ראיות על ידי המשיבים, לפיהם לפחות חלק מהרכוש שייך למשיבים 3 ו- 4.

עוד נטען, כי התייחסו לעבר לפני כחודשים לפרקיות, אך זאת טרם קיבלת החלטה, ובוודאי שטרם הוגש כתוב האישום.

מעבר לכך, ב"כ המשיבים טען רבות לגבי הדרישה שהוצאה על ידי פקיד השומה, לפי סעיף 194 לפקודת המיסים וכי המשיבים הציעו חלופות שונות לתפיסה בפני פקיד השומה, אך טרם הופקד סכום הכספי כנדרש.

לאור האמור, ביקש ב"כ המשיבים לדוחות את הבקשה ולהורות על השבת הרכוש התפוס.

לאחר הדיון הודיע ב"כ המבקשת כי אין ביכולתה של המבקשת למתארcit זמן לבדיקת המסמכים שהועברו על ידי המשיבה 3, במיוחד נוכח העובדה כי לא כל המסמכים נמסרו לעיינה. וכי מכתב ידו הוצעו בתאריך 14.2.21.

ב"כ המשפט בטענה טען כי לו לא הגשת הראיות על ידי המשיבה 3 לא היה לבקשת כל פעולות חקירה נוספות, דבר המצדיק את שחרור התפוסים.

דין והכרעה

לאחר ששמעתי את טענות הצדדים, עינתי בבקשת, בתגובה, בד"ח הסודי שהוצע לעיינה, ובחומר החקירה, שוכנעתי כי דין הבקשה להתקבל.

המסגרת הנורמטיבית:

המשך תפיסת הרכוש נועד להבטיח את החילוט העתידי, אם וכאשר יורשע חשוד (ראה לעניין זה בש"פ 342/06 **חבר' לרנו נ' מדינת ישראל** 12.03.06)), והוא כרוכה בפגיעה בזכויות הקנייניות של החשוד, כשהנגד אותה פגעה עומדת האינטרס הציבורי בחילוט העתידי.

על בית המשפט הדן בבקשת לשקול את הצורך בהמשך התפיסה לצורך הגשת תכלייתה ולאזן אינטראס זה אל מול הפגיעה בזכות הקניין, בשים לב לחłów הזמן מעת התפיסה ולהתmeshות הפגיעה ובשים לב לחזקת החפות העומדת לחשוד. עוד על בית המשפט להשתכנע כי החקירה מתקדמת ולשקול מה הוא פרק הזמן הנדרש לסיום החקירה.

מדובר בשיקולים דינמיים וככל שפרק הזמן מאז התפיסה הולך ומתאריך, כך הולכת ומתעצמת הפגיעה בזכות הקניין של החשוד; מאידך, ככל שמתעצם החשד הסביר והחקירה מתקרבת לסיומה, כך מתעצם האינטרס הציבורי בהבטחת החילוט העתידי.

מן הכלל אל הפרט;

צודק ב"כ המשיבים, כי הבקשה הנוכחית הוגשה בתיק שנפתח בבקשת המשיבים להשיב את התפוסים ולא בבקשת נפרדת. יחד עם זאת, סבורני כי אין בטיעון זה כשלעצמם כדי להצדיק דחיתת בקשה המבקשת. הבקשה הוגשה כבקשה

נפרדת, גם אם בתחום תיק שנפתח כתיק להחזרת התפוסים, כאשר נימוקי הבקשה ומטרותיה היו ברורים ועל כן יש לדון בבקשת לגופה.

לגופו של עניין, בהחלטתי מיום 15.11.20 נקבע על ידי כי קיימים יסוד סביר להניח כי הכספי הושג כתוצאה מעבירות מס וכי קיימים יסוד סביר כי לגבי כספים אלה בוצעו אף עבירות הלבנתה הוזע. בנוסף קבעתי כי קיימים יסוד סביר להניח כי בכספי בוצעה עבירה של הלבנתה הוזע עצמאית לפי סעיף 3(ב) לחוק (עת שכספי הוצאו מדינת ישראל לשטחי הרשות ללא הצהרה ולא דיווח). לפיכך, הטענה של ב"כ המשיבים כי אונקיות זהה אין נכללות בהגדרת "כספי" לצורך ביצוע עבירה לפי סעיף 3(ב) אין בה בשלב זה כדי לשנות מקביעותי הקודמות, כאשר לפי גרסאות המשיבים 1 ו- 3 הם הוציאו כספים מתחום המדינה לצורך רכישת אונקיות זהה וזאת ללא דיווח.

עינתי בחומר החקירה שהצטברו מאז חודש נובמבר, וסבירני כי התשתיות הראייתית אליה התייחסתי בהחלטתי מיום 15.11.21 לא נחלשה, אלא החשד אף התעבה במידה מה, וזאת בין היתר לאחר שהמשיב 1 בחר לשמור על זכות השתיקה בחקירהו الأخيرة. גם ששמירה על זכות השתקה היא זכותו של כל חדש, הרי יש בכך כדי לחזק את התשתיות הראייתית שנאפסה נגדו.

בנוסף גם פעולות חקירה שבוצעו על ידי היחידה החקורתה לצורך אימונות או הפרכת טענות המשיבים 3 ו-4, בשלב זה, אין מחזקות את טענותיהם, אלא ההיפך נראה כי ישן סתרת לא מועטות בריאות שנאספו אל מול גרסת משיבה 3 או גרסתו של המשיב 4.

באשר לראיות נוספות שהוגשו ע"י המשיב 3 במתירה להוכיח כי חלק מהתפוסים שייר לה, לא שוכנעתי כי יש בהם, בטרם יבדקו על ידי המבקרת כדי לשנות מקביעותי הקודמות. יש לציין כי, כאמור, המסמכים שהוגשו לא בהכרח מתישבים עם הטענות הקודמות של המשיב 3 בנוגע למקור הכספי ולמועדים הרלוונטיים לקבלת אותם הכספיים, ובכלל מקרה בטרם המסמכים יבדקו לא ניתן לקבוע על פיהם כי חלק מהרכוש שנhaftש שייר למשיב 3.

באשר לטענות ב"כ המשיבים לגבי הדרישה שהוצאה על ידי פקיד השומה לפי סעיף 194 לפקודת מס הכנסת, ולכך שה旄יבים הציעו חלופות תפיסה בפני פקיד השומה, אין בהן כדי להשליך באופן ישיר על ההליך שבפניו ודין להתרבר בהליכים אזרחיים.

בהתאם לדוח הכספי, שהוגש לעוני, מאז דין בבקשת להחזרת התפוסים המבקרת ביצעה פעולות חקירה לא מועטות, והתיק אף הועבר בסוף חדש לצמבר לעיון וחילתה הפרקליטות. מדובר בפרק זמן סביר לביצוע חקירה שהצריכה פעולות חקירה שונות ולא מדובר בשינוי הצדקה של המבקרת.

מטבע הדברים, הפרקליט שקיבל את התקיק לעיונו יctrar פרק זמן של מספר חדשים על מנת למוד את התקיק ולהחליט האם יש צורך בביצוע השלמות אם לאו, ועל מנת הגיע להחלטה בתיק.

יש להציג כי המצאת המסמכים על ידי משיבה 3 מצריכה בדיקה, שמטבע הדברים, תצריך חקירת עדים, איתור מסמכים וכו' - דבר שדורש זמן ולא ניתן לבצע באופן מיידי.

מכאן, לאחר איזון בין השיקולים השונים שפירתי לעיל - מחד פוטנציאלי החילוט, ביצוע פעולות חקירה שונות על ידי היחידה החקורתה וצרוך בביצוע פעולות חדשות נוכח המצאת מסמכים על ידי המשיב 3, ומайдן הפגיעה המתמשכת

בזכות הקניין של המשיבים וחזקת החופות העומדת למשיב 1, לשיטתי - הCPF נוטה לטובת האינטרס הציבורי.

על כן אני מאריכה את תוקף הוצאות והמשך החזקת התפוסים ב-180 יום החל מיום 21.1.21.

זכות ערר כחוק לפי סעיף 38(א) לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש).

הමבקשת בהתאם עם המזכירות קבלת החומרם שנמסרו לעינוי על ידה.

ניתנה היום, ט' אדר תשפ"א, 21 פברואר 2021, בהעדך
הצדדים.